

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 28 czerwca 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych o prowadzeniu przemysłu rakarskiego.

Na podstawie art. 41 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 8 sierpnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 463) zarządzam co następuje:

§ 1. 1. Na wniosek wydziałów powiatowych oraz po wysłuchaniu opinii właściwych izb przemysłowo-handlowych i rolniczych władze przemysłowe wojewódzkie (II instancji) mogą tworzyć na obszarze poszczególnych powiatów lub na obszarze całych województw okręgi rakarskie.

2. Przy podziale na okręgi rakarskie należy wziąć pod uwagę w szczególności potrzeby sanitarno-weterynaryjne poszczególnych powia-

tów (także ich części), potrzeby zakładów utylizacyjnych, utrzymywanie lub subwencjonowanie rakarzy przez samorząd terytorialny, rentowność okręgów rakarskich oraz uwzględnić nabyte prawa przemysłowców rakarskich.

3. Podział na okręgi rakarskie ma ten skutek, że prawo prowadzenia przemysłu rakarskiego w granicach danego okręgu służy tylko temu przemysłowcowi odnośnej kategorii, którego uprawnienie dotyczy tego okręgu.

4. Władza przemysłowa I instancji może, w razie konieczności, dopuścić przejściowo poszczególnych przemysłowców rakarskich do wykonywania czynności także poza granicami ich okręgu.

§ 2. 1. Okręg rakarski nie może być większy od obszaru powiatu; miasta wydzielone z powiatowego związku samorządowego mogą być włączone do przylegającego okręgu rakarskiego sąsiedniego powiatu.

2. Koncesji można udzielać tylko na jeden okręg rakarski. Przemysłowiec rakarski powinien mieć siedzibę przemysłową w przydzielonym okręgu rakarskim.

§ 3. Pierwszeństwo w uzyskaniu koncesji na prowadzenie przemysłu rakarskiego mają osoby prawne lub fizyczne, prowadzące przedsiębiorstwa (zakłady) utylizacyjne.

§ 4. Po zasięgnięciu opinii izb przemysłowo-handlowej i rolniczej władze przemysłowe wojewódzkie mogą zarządzać zmiany w istniejącym podziale na okręgi rakarskie oraz podział ten uchylać.

§ 5. 1. Koncesjonariusz rakarski ma prawo i obowiązek:

1) wyłapywania na obszarze okręgu rakarskiego psów i innych zwierząt stosownie do zarządzeń władz administracji ogólnej, wydanych w myśl przepisów szczególnych;

2) unieszkodliwiania i zgładzania stosownie do zarządzeń władz administracji ogólnej zwierząt chorych i podejrzanych o choroby zaraźliwe lub o zarażenie się, oraz innych zwierząt wyłapanych;

3) zabierania do dyspozycji władz — błąkających się bezpańskich zwierząt domowych;

4) zabierania z polecenia władz administracji ogólnej wszystkich zwierząt chorych zaraźliwie lub podejrzanych o choroby zaraźliwe;

5) usuwania i niszczenia zwłok zwierząt, padłych i zabitych z powodu zaraźliwych chorób zwierzęcych, w sposób przewidziany obowiązującymi przepisami o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych;

6) usuwania porzuconych zwłok zwierząt padłych i zabitych, nie objętych punktem poprzednim oraz dostarczania ich do istniejących zakładów utylizacyjnych, jeżeli koncesjonariusz

nie prowadzi takiego zakładu we własnym zakresie;

7) utrzymywania rakarni i grzebówisk oraz innych urządzeń i narzędzi, wskazanych przez władze administracji ogólnej a potrzebnych do wykonywania czynności rakarskich;

8) prowadzenia ksiąg kontroli zwierząt wyłapanych i zabranych;

9) wykonywania poleceń władz administracji ogólnej przy zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

2. Właściwa władza przemysłowa może zwolnić koncesjonariusza w poszczególnych przypadkach od obowiązku określonego w ust. 1 pkt 5).

§ 6. Poza przypadkami działania na wyrażne polecenie władz administracji ogólnej w wykonaniu obowiązku określonego w § 5 ust. 1 pkt 4) koncesjonariuszowi rakarskiemu nie wolno łapać zwierząt znajdujących się na terenach ogrodzonych, jak również wywabiać tych zwierząt poza obręb ogrodzenia.

§ 7. Władze przemysłowe I instancji po zasięgnięciu opinii właściwych wydziałów powiatowych określają wysokość opłat jakie przemysłowiec rakarski powinien uiszczać za skóry zwierząt padłych i zabitych — właścicielom lub oddawcom tych skór oraz wydają regulaminy o prowadzeniu zakładów rakarskich i przyjmowaniu pod obserwację do tych zakładów zwierząt podejrzanych o choroby, o odpłatnym odstępowaniu dla celów gospodarczych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego, o czasie wyłapywania zwierząt, o czasie przetrzymywania w rakarni zwierząt złapanych oraz o ich rozmieszczeniu, żywieniu i odpłatnym zwracaniu właścicielom.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*